

עֲלִים

עליון קבוץ סעד

י"ג' באב תשפ"ד | פרשת ואתחנן | 17.08.2024 | גליון מס' 3356

ישראל במלחמה - גיליון 42

עוד נדע ימים טובים מאלה,
עוד נדע ימים טובים פי אלה
שורשינו יעמיקו סלע
כמו ארזים בהר.

עוד נדע ימים טובים מאלה,
עוד נמתיק מימיו של ים המלח,
כשדה ירוק אחר השלף
כאשד בלב מדבר.

יחד - כל הדרך,
יחד - לא אחרת,
יד ביד נושיט לטוב
שעוד יבוא, בוא יבוא.
יחד - כל הדרך,
יחד - לא אחרת,
יחד איש אל איש יפתח
את לבבו.

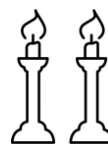
ברוכים השבים לכל מי שחזר אלינו בחודשי הקיץ
ולקהילת מפלסים השכנה
ששבה הביתה

צאת שבת:
19:59

תהילים לילדים
בבית משפחת:
אפרת ביליה

תהילים לנשים
בבית משפחת:
חגית בלומנטל

הדלקת נרות:
19:04



א'ק מַסְאָרִים אַהֲבָה / הַרְבֵּי יוֹנָתָן לֶקֶס

לאחרונה יצא לי לדבר עם דייוויד ברוקס, מחכמי המוסר המעמיקים בזמננו. דיברנו על בריתות ועל מחויבויות. אמרתי לו שבמערב היום אנשים רבים הם נמנעי-מחויבות. ברוקס הסכים איתי, והוסיף שבימינו החופש נתפס בדרך כלל כחופש מ-, כלומר כהיעדר מגבלות. איננו אוהבים להיכבל. אבל החופש האמיתי והראוי הוא, לדעתו, החופש ל-, כלומר היכולת לעשות דבר-מה שקשה לעשותו, ואשר תובע מאמץ והתמחות. לדוגמה, אם רצונכם בחופש לנגן בפסנתר, עליכם להיכבל אליו ולהתאמן בנגינה יום יום. החופש במובן זה אין פירושו היעדר מגבלה, אלא **בחירת המגבלות הנכונות**. הוא כרוך במחויבות, וזו מצידה כרוכה בבחירה לוותר על אפשרויות מסוימות. וכאן הוסיף ברוקס ואמר: "להיות במחויבות פירושו, בעיניי, **להתאהב במשהו, ואז לבנות סביבו מבנה של התנהגות בשביל הרגע שהאהבה תדעך**".

דבריו אלה נראו לי דרך יפהפייה להבנת אחת התכונות היסודיות של ספר דברים בפרט ושל היהדות בכלל. הספר איננו רק תמלול פשוט של נאומי משה באחרית ימיו, צוואתו המוסרית לדורות העתיד. הוא גם יותר מ"משנה תורה", חזרה על עיקרי ארבעת החומשים הקודמים, פריסה מחודשת של המצוות ושל תולדות העם מעת צאתו ממצרים. הוא גם אלה, אבל לא רק. חומש דברים הוא הצהרה תיאולוגית בסיסית על מהותה של היהדות. הוא ניסיון לשלב חוקים וסיפור לכדי חזון מלוכד אחד על הקמת חברה של חופש במסגרת שלטון-חוק ובריבונות האל: חברה של צדק, חמלה, וכבוד לאדם ולקדושת חייו. והוא בנוי סביב מעשה של מחויבות הדדית: של אלוהים לעם ושל העם לאלוהים.

מחויבות זו היא פעולה של אהבה. בליבה נמצאות המילים המוכרות מקריאת שמע – שבפרשת השבוע שלנו: "וְאַהֲבֵתָ אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ וּבְכָל מְאֹדְךָ (דברים ו, ה). התורה היא הסיפור המכונן של חיי הנישואים הטעונים, הסוערים לפעמים, בין אלוהים לבין עם שלפעמים הוא קשה עורף. הסיפור הזה הוא סיפור אהבה. שוב ושוב אנו קוראים בחומש הזה על אהבה. בשני הכיוונים: אהבת ישראל לה', ואהבת ה' לבני ישראל. כיצד מתחבר חזון זה לתוכן המשפטי-הלכתי של רוב ספר דברים? מה להצהרת האהבה הלוחבת של אלוהים לעמו – ולקוד משפטי מפורט העוסק ברוב תחומי החיים של היחיד ושל האומה לכשתתיישב בארצה? מצווה ואהבה אינן צמד-חמד מתבקש. מה לזו ולזו? על כך עונים דבריו של דייוויד ברוקס. מחויבות היא התאהבות – ובנייה של מבנה התנהגותי שיתמוך באהבה הזו בחלוף הזמנים. החוק, המצוות, ההלכה, הם המבנה ההתנהגותי שסביב אהבת ה' ועמו. האהבה היא תשוקה, היא רגש, היא מצב מרום, היא חוויית שיא. אבל מצב רגשי, אין ערובה שהוא יימשך לעד. אנחנו מתחננים בשירה – ונשארים נשואים בפרוזה.

על כן דרושים לנו חוקים, מנהגים והרגלי מעשה. זוהי המסגרת השומרת את האהבה בחיים. ההשוואה כמובן אינה מלאה ומדויקת – אך אפשר לומר שאת התוצאה הזאת הניבו רבות מאוד מן המצוות בתורה בכלל ובספר דברים בפרט. הן פעלו כמערכת תמיכה לאהבה בין אלוהים לעמו. האם היה הדבר אפשרי בלי המעשים והטקסים, בלי תרי"ג המצוות הממלאות את ימינו בתזכורות למציאות ה' ושכינתו? סבורני שלא. כל אימת שיהודים נטשו את חיי המצוות, בתוך כמה דורות הם איבדו את זהותם. אהבה שאין עמה הרגלי-מעשה תמות ביום מן הימים. אך עם ההרגלים הללו גחלת האהבה נותרת מאירה ולוחשת, והרוח עוד יכולה להפיח בה אש. בחיי נישואים ארוכים ומאושרים, לא כל יום נחוה כיום החתונה – אבל אפילו אהבה שהזדקנה תישאר עזה אם תישאר בה הכוריאוגרפיה של החיבה והמסירות; אם יפרנסוה הרגלי המעשה של הנדיבות והאדיבות. המפליג בים הספרות ההלכתית פוגש בלי הרף את ה"איך" וה"מה" של החיים היהודיים, אך לא תמיד את ה"למה". וזהו מקומו המיוחד של ספר דברים בעולמה של היהדות. בו אנו מוצאים את ה"למה" בבחירות שקשה למצוא כמותה במקומות אחרים. ההלכה היא מבנה ההתנהגות שנבנה סביב אהבת ה' ועמו, כדי שהיא תוסיף לעמוד גם לאחר דעוך להטה של ההתאהבות.

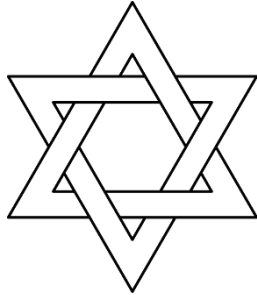
מצופה מתוך ספרו "רציונות מַסְאָרִים-חיים"

לוח זמנים – ימי החול:

05:18←05:14	זמן טלית ותפילין
06:00	שחרית א'
06:45	שחרית ב'
08:30	שחרית בחופש הגדול
09:27←09:26	סוף זמן קריאת שמע
19:20	מנחה וערבית
19:16←19:23	שקיעה
20:10	ערבית
21:00	ערבית ב' (שקד ג)

לוח זמנים – שבת פרשת דברים:

19:04	הדלקת נרות
14:00	מנחה
19:14	מנחה, קבלת שבת וערבית
06:45	שחרית א'
08:00	שחרית עדות המזרח
08:30	שחרית ב'
<u>19:16</u>	<u>שיעור פרשת שבוע</u>
13:30	מנחה א'
14:00	מנחה (בבית שנון)
17:10	לימוד הורים וילדים
17:15	<u>תהילים לנשים חגית בלומנטל</u>
17:30	מנחה עדות המזרח
17:40	מנחה ב'
18:00	<u>תהילים לילדים אפרת ביליה</u>
18:00	שיעורו של הרב ארי סט
<u>19:59</u>	<u>צאת השבת</u>



וקשרתם לאות . . . וכתבתם על מזוזות . . .

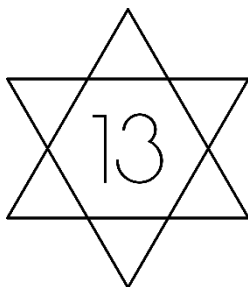
השנה מוזמנים חברים ששם משפחתם מתחיל באותיות א – ג, וכן כל מי שנראה לו נחוץ, להביא מזוזות לבדיקה **במשך השבוע בתיאום** [0543016193 או 2231].

ביום ב' השבוע מוזמנים להביא **תפילין לצביעה ותיקונים** קלים [כגון תפריס, רצועות] ושאלות אחרות: אין צורך בתיאום, רק להביא לבית המדרש אחרי שחרית, בציון הבקשה, **ולסמן שמך** ומספר טלפון. [כל זאת במקום בערב פסח, שכבר איננו יום 'פנוי' עבורי].

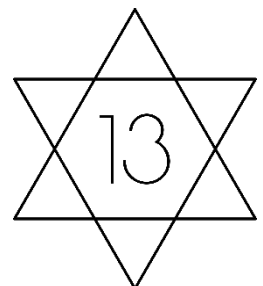
מחיר בדיקת מזוזה נקבע עדיין ב-7 ש.

מחיר רצועה חדשה של יד [אם נחוצה] 80 ש.

אליהוא



אֶתְמַר וְאֵיךְ אֵינִי
 לְשׁוֹנֵה וְאֵיךְ דָּבִיר
 וְאֵיךְ הַמְּסַחֵה הַמְּרַחֵם
 מֵאֵל טוֹב לִבְרַחַם הַמְּצוּוֹה שֶׁל הַבְּנוֹנִים
 אֲמֵנִי
 שֶׁעַצְמֵנוּ וְאֵיךְ אֵינִי



תאורה לא צרכת "צ'יט" בעקבות צ'ון "דברית" - 3355

שלום לקוראי העלון.

בתור קורא וותיק ונאמן של העלון. בתור בן סעד שגם היום, 40 שנה אחרי שעזבתי, עדיין, נקודת היחוס שלי בעולם היא סעד. בתור תלמיד של גילי, אי אז בשולי התיכון. בתור חייל של הסמל בני לאו בגולני. בתור אחד הבודדים בסביבה שלימד את ידידיה ולא זוכר שלמד ממנו. (מי שיקרא עד הסוף יבין...)

אני מבקש להתייחס לכמה דברים שגרמו לי אי נוחות, בדברים של גילי כפי שהובאו בעלון, ושל בני, שכתב בפייסבוק יומיים לפני כנס "ציונות דתית ברוח הקיבוץ הדתי".

אחרי שבני הביע את חששו ש"ככל שהנציגים שנושאים את שם ה"יהדות" נהיים קנאים יותר ואלים יותר כך הולכת ומתערערת זכות הקיום המיוחדת שלנו." והוא אף רומז לאן לזה הולך "מה שנהיה בסוף זה אוסף של נוחבות יהודיות..". בני מדבר על המוזמנים לכנס "לא יהיו שם אנרכיסטים ולא יהיו שם אנשים שהופכים את התורה לחושך". נדמה לי שבדבריו לא התייחס בני, לאנרכיסטים שקראו לסרבנות ופגעו בכשירות הצבא. שמדליקים מדורות כל מוצ"ש באיילון וחוסמים כבישים ברחבי הארץ, מעשה שבשגרה. שצבאו על תחנות משטרה כשחבריהם הפורעים נעצרו לחקירה. גילי מדברת על "קול הציונות הדתית המורכבת מלכתחילה ובגאון ב"גם וגם". גם יהדות וגם דמוקרטיה, גם תורה וגם עבודה, גם יהדות וגם אוניברסליות". למה נעצרת כאן גילי, למה לא הצלחת להוסיף: גם מתינות וגם קנאות, גם חרד"ות וגם ליברליות. גם קצוות וגם מרכז.

יש לי הרגשה שגילי, כמו בני מאוד "מכילים ומקבלים" אבל רק בתוך גבולות הגזרה הלא מאתגרים של סביבתם הקרובה, המהנהנת והלא מאיימת על תפיסת עולמם. ועל זה אני מלין, כי הרגשתי, אחרי קריאת הדברים, שסטייתם מדרך הקיבוץ הדתי כפתוח, רחב דרך, מכיל ומחבר, ואתם ברגליכם מנסים לכבוש לו דרך אחרת, מאוד צרה, חדגונית, שלא מתמודדת באמת עם השבר הנורא שפער את התהום העמוקה על פיה אנו עומדים.

ולמי שהגיע עד פה, להלן מה שלימדתי את ידידיה... בגיל די מבוגר ידידיה עזב לשנה את בית המדרש ויצא לעבוד בחקלאות, וכך יצא שחלקתי איתו משמרות על הפיאט c80, טרקטור זחל ישן ועיף ששימש לעיבוד שדות הפלחה. בעבודה זו הייתי וותיק ומנוסה ממנו, לימדתי אותו כמה פרקטיקות ביחסי נהג, טרקטור ודיסקוס... והאמת, בסביבת האבק והגרזי, כן למדתי ממנו, למדתי משהו אמיתי בהקשר של תורה ועבודה.

רפאל פינקלסטיין

זיכרון 710

אנחנו "זיכרון 710" הפועלים לתעד, להנציח ולחקור את אירועי ה-7 באוקטובר באמצעות איסוף הודעות הוואטסאפ. מטרתנו הינה לספר את הסיפור של כל יישובי הנגב המערבי באופן אותנטי ולהנציח את זיכרון הנרצחים, הגבורה והערבות ההדדית למען הדורות הבאים. חשוב לנו לבצע את איסוף העדויות בצורה מהירה ורחבה לפני שהתיעוד המשמעותי ייעלם.

אתם מוזמנים למלא את פרטיכם בקישור הבא ונחזור אליכם:

<https://www.710memorial.org/contact-us>

מוסיפה חגית רפל: נפגשתי השבוע עם בר לופו, בן מושב מלילות, המרכז את הפרוייקט והתרשמתי מן הרצינות ומן המקצועיות. הפרוייקט מלווה על ידי קרן מנדל וההיסטוריונית שלהם היא ד"ר אילה שקלאר המוכרת לנו ממושב שובה. ממליצה מאד לשתף עימו פעולה. בהמשך החומרים יועברו גם לארכיון שלנו. בהצלחה לכולם.

תשובות לטריוויה:

1. מנחם בגין, כחלק מנאום "אני מאשים" שנשא ברדיו של האצל. 2. מנחם גולן. 3. קפיצה לגובה, קפיצה לרוחק, קפיצה משולשת. 4. כתב מאיר שלו, אייר יוסי אבולעפייה. 5. אבן מנחם, כפר נחום, נחם, כפר מנחם. 6. נחום סוקולוב. 7. נחמה לייבוז'ץ. 8. שיר נחמה. 9. נחום תקום. 10. אוקסיטוצין.

וְשֵׁן אֶתְחִילִים

נקודת חן בכמה נקודות....

כמו כל מסגרות החינוך, גם אנו עסוקים מאד בהכנות לקראת השנה הקרובה. אנו מקדמים במקביל נושאים רבים, וימי החופש חולפים להם במהירות שיא, עם תחושת החמצה הקבועה- איך לא הספקנו גם השנה קצת לנוח בחופש...

את השנה סיימנו עם מספר קטן יחסית של חניכות. כ- 30 חניכות (בשנה רגילה אנו מסיימים עם בערך 40). טלטלות השנה הקשה הזו גרמו לעזיבה לא מועטה, בעיקר בזמן שהותנו בגבעת וושינגטון. נוריד ממספר זה גם את שכבה יב' שמסיימת, ואז האתגר למלא מחדש את הפניימיה (48) נראה משימה כמעט בלתי אפשרית. בנוסף, מתברר שכמעט כל אחד בארץ יודע היום היכן נמצאת סעד... ועד כמה אנו קרובים להתרחשויות בחדשות... וידיעה זו לא תמיד מוסיפה למוטיבציה לשוח את הבנות כאן.

אבל אנחנו אוהבים משימות מאתגרות, ומסתערים עליהם בכל הכוח. לא פחות מאתגר הוא גיוס העובדות לקראת השנה החדשה. הצורך למלא את השורות פוגש במציאות תעסוקתית מורכבת באזור. אבל גם פה אנחנו מאמינים שבעזרת ה' נצליח.

אגב, אם מישהו פוגש במקרה עובדת סוציאלית מסתובבת שתועה בדרך, ומחפשת לאן להגיע- מהר להפנות אלינו. המלחמה יצרה מחסור מטורף בעו"סיות, בגין הצרכים העצומים שנוצרו, והיום זו המשרה הכי מבוקשת כמעט בכל מקום.

את שנת תשפ"ד סיימנו למרות כל התהפוכות במצב כספי טוב מהצפוי. הסיבה המרכזית הינה התרומות שאודליה (מנכ"לית העמותה) הצליחה לגייס בגין המצב. עצוב לומר שאנחנו מתייצבים דווקא בזכות קטסטרופות. כך היה גם בקורונה.

בשנה הקרובה אנו מתכננים להתחדש בשלושה תחומים נוספים.

א. מטבח לימודי-טיפול. – בעזרת שותפות פילדלפיה 2000, ובעזרת מעבדת פוד-לאב (אלה שבעזרתם גם הובאו הפוד-טראקים למלון ולגבעת וושינגטון) אנו משפצים ומתאימים מטבח קטן ומאובזר, שישמש כמטבח לימודי טיפולי לסדנאות מתמשכות של 6 בנות בכל פעם. בסדנאות אלו הבנות תלמדנה את יסודות המזון והבישול, תלמדנה על יכולותיהן להיות עצמאיות, והן תבשלנה מגוון דברים עבור ארוחות הפנימייה. יתכן ובכך יפתח פתח עתידי להתמקצעות בתחום זה.

הליווי שלנו בנושא הוא ליווי מקצועי ברמה הכי גבוהה שניתן, הן על ידי אנשי פוד לאב, והן על ידי השף אייל לביא (ראו בגוגל).

ב. פרוייקט הילה- חידוש גדול נוסף שיחל השנה הינו פתיחת מסלול לימודים לחניכות כאן בסעד, במסגרת פרוייקט הילה. שכבה ט' החדשות תלמדנה כאן בתכנית המשלבת את לימודי הליבה הנדרשים, עם תוכניות נוספות שאנו נרצה להוסיף (למשל המטבח הלימודי טיפולי שהוזכר, או למשל לימודי בסיס של סיעות גנות עם התנסות מעשית במערכת הגיל הרך שלנו... ועוד).

הלימודים יערכו בקומת הקרקע של המתפרות (משכנו לשעבר של השומר החדש), ובימים אלה אנו עסוקים בשיפוץ המקום. הכוונה היא שלאחר שנת ט' תהיה אפשרות להמשיך בבתי הספר הרגילים שלנו בנריה במועצה, וכן באשקלון, בד בבד עם האופציה שקבוצה מסויימת תמשיך כאן את י', ובה בעת נקלוט למסלול את ט' החדשה, וכן הלאה.

ג. גינת בית טיפולית- נושא שלישי שאנו רוצים לקדם- גינה טיפולית, בה החניכות יגדלו ירקות וצמחי תבלין לשימוש המטבח שלנו, תוך עיסוק ולימוד במגוון נושאים שגידול כזה מזמן. גם זה פרוייקט מעניין שנשתדל בעזרת אנשים טובים באמצע הדרך להצליח ולבצע אותו.

עד כאן הפעם... בתקווה ובתפילה שהקב"ה יסייע לנו, ויעזור לכל עם ישראל בימים מורכבים אלה.

צפר *צפר*

צדכון מהשפחתון

שבת שלום קהילה יקרה.

כבר תקופה ארוכה שאני רוצה לכתוב לכם, יש כל כך הרבה על מה להודות ומה לשתף אתכם ממה שעברנו בשנה הזאת, אך אתגרי השעה והמילואים הבלתי פוסקים של צבי תוך תפעול המשפחתון לא השאירו רגע של נחת ופניות.

אז אתחיל בלשתף אתכם שבשעה טובה בשבוע שעבר סיימנו את קייטנת הקיץ שלנו והילדים המתוקים יצאו לחופשה בבתיהם עד לתחילת שנת הלימודים ואנחנו כבר עובדים במרץ בימים אלו לקראת הקליטה של הילדים החדשים שמצטרפים למשפחתון בקרוב.

כפי שרובכם יודעים המלחמה תפסה אותנו בעודנו חדשים דנדשים בקיבוץ, בקושי חודש הספקנו לעבור עם הילדים לפני שנזרקנו לתוך מציאות בלתי אפשרית ביחד עם כל הקהילה, תלושים מביתנו, כואבים ואבודים בעוד צבי בלחימה בעזה. אירס ברנשטיין העו"סית היקרה שלנו שכלה בן משפחה, בנו של בעלה ונתרנו אנו ובנות השירות לנצח על החבורה שלנו. אחרי שולשה חודשים מאתגרים במלון עברנו להתארח בכפר הילדים באשקלון עד שלפני פורים חזרנו לקיבוץ.

אני רוצה להודות לכם קהילה יקרה ולשתף אתכם כמה חלקכם היה משמעותי עבורנו בכל התקופה הזאת. כמה מילים חמות וחיבוקים קיבלתי במלון, מילים שבשעת משבר ממלאות בכח, לא מובן מאליו היכולת של קיבוץ בתוך שעת שבר משלו להמשיך להיות בית גם עבור ילדי המשפחתון. שרון היקרה שמיד התגייסה לעזרתי והבינה את הצורך שלי ושל הילדים להיות ביחד עם הקבוץ באותה תקופה. המשפחות המארחות שלא הפסיקו להתעניין, להזמין את הילדים לארוחות משפחתיות אפילו במלון, וגם בחזרה לקיבוץ. נקודת השיא של החיבוק הקהילתי הורגשה עבורנו במיוחד בקפה הדר, בתוך בליל אירועים הרגשנו את החיבוק, הפרגון והרצון לקחת חלק. ריגשתם אותנו בנוכחות ובמילים החמות.

וכעת עם העיניים קדימה, אנחנו לקראת קליטה של שבעה ילדים בתחילת שנת הלימודים הנוכחית, ואנחנו זקוקים לכם שתמשיכו ותהיו איתנו בדמות משפחות מארחות, משפחה מארחת היא אחת מהעוגנים המשמעותיים שיש לילדים בקיבוץ, זה יכול להתחיל בסעודת שבת פעם בשבועיים אבל כמעט תמיד זה הופך למעבר לזה. כל משפחה יכולה להיות

משפחה מארחת, צעירים ומבוגרים כאחד. נשמח שמשפחה שמרגישה מוכנה לאתגר תיצור איתנו קשר. תודה לכם, זכינו בקהילה מדהימה שעוטפת ומפרגנת בכל מצב.

ר'נת,

וצבי כאופן מצפה מצטרף לצדכונים.



למוריה ויאיר אריאל
 ללאה ואפרהט יאני
 מלף טוב לכת המצווה של הכת/נינה
 ר'ני
 צרוך איחולים וברכות



פִּינֵת הַטְּרִיּוּיָה / יֵאִיר לִיבֵּר וּמִרְקָאֵי אִפְרַתִּי

10 שאלות בנושא נחמה. תשובות בעמוד 4

1. מי נשא את הנאום המפורסם שכלל את המילים "אנו לא נפתח באש, לא תהיה מלחמת אחים בעוד האויב בשער" בעקבות פרשת אלטלנה?
2. מי הפיק את הסרטים סלאח שבתי, קזבלן, מבצע יונתן, אסקימו לימון וסרטים רבים נוספים?
3. באילו ענפי ספורט התחרה רוגל נחום וגם החזיק במספר שיאים ישראליים לזמן ממושך?
4. מי כתב ומי אייר את הספר "הכינה נחמה"?
5. סדרו את היישובים הבאים מצפון לדרום: נחם, אבן מנחם, כפר מנחם, כפר נחום.
6. מי היה נשיא ההסתדרות הציונית, עורך עיתון "הצפירה" ועל שמו מחולק בכל מספר שנים פרס בתחום העיתונות?
7. מי היתה פרשנית ופרופסור למקרא, כלת פרס ישראל לחינוך והעבירה שיעורי תנ"ך בישובים רבים בארץ?
8. איזה שיר של הדג נחש "שרים שיהיה טוב, שרים כדי לא לרעוב, שרים כדי לא לראות שאין על מה..."?
9. איזה משחק ילדים מוכר יש להטות ולאחר מכן מרכז המסה הנמוך יגרום למומנט כוח שיחזיר את הצעצוע למצבו המקורי?
10. איזה הורמון משתחרר בזמן מגע מנחם? (חיבוק למשל?)

פִּינֵת הַחֲטוּפִים וְהַנְּעֻדִים

אוהד בן עמי

בן 55, בארי



אוהד נחטף יחד עם אשתו רז מביתם בבארי. בני הזוג הסתתרו ממושכות בממ"ד. בתחילה, המחבלים חשבו שהבית ריק ויצאו - אך בהמשך חזרו. אלה בתם פנתה לכל מי שיכלה כדי להזעיק עזרה, אחת השיחות היתה למערכת חדשות 12. בשיחותיה הלוחשות עם דני קושמרו סיפרה לכל המדינה המזועזעת מה עוברת משפחתה, עד לחטיפה. בתמונות שהופצו נראה אוהד יחף בפיגימה, כשהוא מובל בידי מחבלים לעזה. אוהד הוא בשלן, אוהב לרכב על אופניים ולשחות. בעיסוקו הוא מנהל החשבונות של בארי, בעל ראייה רחבה, נהנה לחקור מגמות והשפעות עולמיות וגם לבחון כיצד כל זה משפיע על החברה הקיבוצית בה הוא חי. לו ולרז שלוש בנות. רז שוחררה באחת מהפעילות בעסקת החטופים.



בתפילה שישובו הביתה במהרה.

"וליבי מבקש תהיה נשמר,
ותמיד תלך בשדות של אמת,
וליבי כורע ומשתחוה,
תהיה אהוב וקרוב
בשדות של שמחה ויופי
חסוך מליבו בושה ועלבון ופחד"
(אביתר בנאי)

חלפו להן 12 שנים.

12 שנים שבהן עברנו הרבה דברים. חוויות, אתגרים וצבירת ידע וכלים לחיים שאחרי ביה"ס.
כעת, נאחל הרבה הצלחה בדרך החדשה למסיימי הי"ב שלנו!

לזר תבור - ישיבת "אורות שאול" – תל אביב יפו	אבן צור איתי - מתגייס לחיל האוויר
לנדסמן דביר - מכינת "רוח השדה" – בארות יצחק	אברהם מעוז - מכינת "חמדת"
נגלר תמר - מכינת "צהלי" – קבוצת יבנה	אברהם נעמה - מכינת "אדרת" - הדסה נעורים
סמואל שי - שירות לאומי - אולפנת ערד	אש שחר - מכינת "צהלי" - עין צורים
עמר נהוראי - ישיבת נווה דקלים באשדוד	ברט גא"י - מכינת "רוח השדה" - בארות יצחק
פראווי נעמי - מדרשת אורות עציון בגבעת וושינגטון	גינזברג איתי - ישיבת בית אל
קאופמן עדי - שנת שירות באיילים	דרורי כנה - שנת שירות "אדם ואדמה" בחצבה
קאופמן שהם - שירות לאומי - גרעין ראש העין	וידס מתן - מכינת "עלי"
קופלד שירה - תכנית חצי שנתית של התקם	וייס איילת - מתגייסת לגלי צה"ל
שמשלבת מכינת ושנת שירות	זיו אור - שנת שירות בית נועם
שולץ יונתן - מכינת "עצמונה"	חכמון ליאור - שירות לאומי - "תלפיות" חדרה
רבי אמנה - שנת שירות בכפר הנוער יפתח	טובים מיתר - מכינת "עין יהב"
	כהן שני - שירות לאומי - אסף הרופא

מאחלים לכם הרבה הצלחה!
ותזכרו שסעד היא הבית שלכם...

קהילת סעד.

הכר את המשפחה החדשה 1:

רעות ושלום חן.
שלום בן 30, אנליסט ומנהל פרויקטי סייבר בחברת מימון ישיר.
רעות בת 30, משרתת בצה"ל בחיל החינוך, נכנסת לפקד על יחידת "מגל וחרב" בנגב המערבי.
ילדים: אחינעם הלל (6), בניה (5), יגל (3) ועוד אחת בדרך...
נכנסים לגור בבית של בן עמי, ליד דני ורותי לזר.

הכר את המשפחה החדשה 2:

הודיה וגולן מאיר.
גולן בן 25, קצין בקבע בטייסת 69 של חיל האוויר שבחצרים.
הודיה בת 25, מתחילה שנה אחרונה בתואר ראשון במכללת הרצוג בתוכנית לחינוך משלב. עובדת כמרכזת פרויקט "למשק ולנשק" של מדרשת עין פרת.
במקור שנינו מהיישוב טלמון שבמועצת בנימין.
גרים בקראווילות ליד בית שקמה. (משילקר לשעבר)

פרידה אפנות השירות

וואו איזה שנה הייתה לנו!

כשהודענו להורים שלנו שאנחנו סוגרות שירות לאומי בסעד בטח הם חשבו "וואי מקסים, שירות משמעותי בקיבוץ, בקהילה, כמה נפלא". אז השנה הזאת הייתה באמת קצת יותר ממקסים ונפלא.

עכשיו בכנות, להדס ומאור לקח כמה ימים להתרגל ליצורות שהצטרפו לדירה בתחילת שנה, באמת אחת אחת מיוחדות... ולהן לקח קצת זמן להתרגל למזגן המקרטע, לסתימה במקלחת ולתנור הכושל, אבל יש טלויזיה בדירה אז למי אכפת מכל השאר... מהר מאוד כולן התאהבו בקיבוץ!

במדשאות, בילדים, במשפחות, בבריכה, בעובדה שהכל קרוב להכל, וגם ליתושים התרגלנו מהר.

לצערינו 5 חודשים מתוך השנה הזאת לא היינו בקיבוץ היפה שלנו. את אירועי שמחת תורה כולנו זוכרים היטב. מסתבר שבזמן שהמשפחות המאמצות והאנשים מהקיבוץ היו בלחץ של "מי דואג לבנות שירות?" ובבית ההורים בכלל לא ידעו מה עלה בגורל הקיבוץ? אנחנו, הבנות שירות? היינו בחמ"ל ושיחקנו קלפים.

סתם, באמת באותה שבת לא ידענו את גודל הזוועות שקורות בחוץ ובטח שלא ידענו מה מחכה...

המלחמה הזאת שינתה לנו את כל התוכניות. התקנים שסגרנו בהם חודשיים לפני זה, השתנו לחלוטין. עברנו עם הקהילה לים המלח ופתאום היינו צריכות לשלב בין תקן של בית ספר וגנים יחד עם בתים כוללים ולעזור למשפחות שהאבות מגויסים. ותוך כדי שאנחנו מחזיקות את עצמנו צריך גם להחזיק את הבני נוער והילדים. אבל ברוך ה' הסיפור לא נגמר כזה מדכא. החלטנו להפוך את הלימון ללימונדה מתוקה ברמות!!! והתקופה במלון הפכה ממאתגרת ומיאשת לחוויה הכי משמעותית שכנראה ניתקל בה בחיים.

וגם חמישה חודשים אחרי זה כשחזרנו לקיבוץ, למרות שחזרנו ישר לשיא האינטנסיביות של פורים, מהר מאוד נכנסנו לעניין של בתים כוללים, תיכון, גנים, דירה, בישולים, כביסות. באמת שהיה לא פשוט, וברוך ה' אנחנו מסיימות את השנה הזאת עם חיוך ענק על הפנים!

אבל עם כמה שעשינו ותרמנו לא היינו מחזיקות מעמד שניה בלי אנשים חשובים.

אז **תודה לקיבוץ** ולתקנים, שבתוך כל הבלאגן דרשו ממנו לייצר שגרה. שגרה של עשייה שככל שהיא הייתה מאתגרת יותר, ככה נשארנו שפויות יותר.

תודה למשפחות המאמצות ולמשפחות מהקהילה שנתנו לנו כאן במשך שנה או שנתיים את תחושת הבית!

הארוחות החמות, הכביסות, השיחות האישיות, ההקפצות, החיבוקים והמון חיבוקים.

באמת זאת הזדמנות בשם כל הבנוש להגיד תודה ענקית, כי זה כל כך לא מובן מאליו להכניס ילדה בת 19, 20, או במקרה של רוני 18, ככה אליכם הביתה. גם אם זה רק לארוחה או קידוש, זה עשה כל כך טוב על הלב!

אז תודה!

ותודה אחרונה, פשוט לכם! לכל הילדים, ההורים והותיקים של הקהילה המדהימה הזאת! על כל חיוך ומילה טובה בשבילים. תודה שנתתם לנו להיות חלק מהקהילה הזאת!

ומה עם שנה הבאה? חלק ממשכיות לשנת שירות שנייה ומשמעותית, חלק הולכות למדרשה וחלק חוזרות לגור בבית, לימודים, עבודה וכו'.

באמת שכל אחת תהיה בחור אחר בארץ.

אבל מה שבטוח, שברגע שאנחנו מקבלות צו 8 כולן ישר מתייצבות וחוזרות לקיבוץ.

אז תודה לכולם!

אהבות

פנות שירות תשפ"ד:

נ.ב. השבת זאת השבת האחרונה של בנות השירות. מוזמנים להיפרד.

סיכום תקופה – רבש"צ סעז

קהילה יקרה, זכיתי בעשר וקצת השנים האחרונות לשמש כרבש"צ הקיבוץ. בתחילת 2014, כחצי שנה לפני צוק איתן, האיומים שנערכנו אליהם היו בעיקר הרקטות, ואולי חדירה של מחבלים מכיוון הרצועה. בצוק איתן נגלה לפנינו עוצמת איום המנהרות. חוץ משינוי ההערכות שלנו כקיבוץ להגנה מסוג אחר (החלפת גדר הקיבוץ והתקנת אמצעי התרעה על הגדר), ושינוי תכנית ההגנה של צה"ל והתחלת בניית ה"מכשול", בי נפלה ההבנה שמי שיושב ממערב לנו משקיע את כל מרצו והונו לפגע בנו, ולכך נערכנו והתאמנו, עם התקדמות ה"מכשול" ומבצעו, מערכת הבטחון חשבה שאיום החדירה דרך המנהרות סוכל, ואיתנו גם דיללו את כוחות ההגנה ביישובים, מתוך מחשבה שקיר הברזל הוא שיביא שינוי ברצון היושבים מערב לנו לפגוע בנו.

לאורך השנים הנסיונות לפגוע בנו היו שונים ומשונים החל מהפגנות על הגדר שבחסותם ניסיונות פריצה של המון, הפעלת מטעני רעש, נסיון לפגוע בחיילינו, טרור הבלונים, רקטות, איום הנ"ט, ונסיונות חדירה. לאחר כל סיום סבב היינו עושים סיכום צח"י ויוצאים מתוך נקודת הנחה שהשקט הזמני הוא מטעה, והיושבים מערבה לנו ממשיכים לתכנן אין לפגוע בנו, ולכך נערכנו גם עם כיתת הכוננות שלנו.

בשבת שמחת תורה עם תחילת המטחים הראשונים הבנו שזה משהוא אחר ועם ההבנה שבצד השני לא שוקטים, מיד הקפצנו את כיתת הכוננות ונערכנו לפשיטה על הקיבוץ, כך שחוץ מהנס שזכינו לו, על הדרך זכינו גם להציל מאות נמלטים, לפני שעברו בכביש לכיוון מפלסים ושער הנגב.

מתחילת המלחמה משימות הכיתה והרבש"צ גדלו בצורה משמעותית, ואנו עסוקים כיום במספר פרויקטים שאנו מטפלים בהם במקביל (החלפת ביתני שמירה, פרויקט המצלמות, פרויקט הגדר, שדרוג התאורה, בניית תכנית ההגנה של הכיתה, אחזקת הרכבים, אפיון והפעלת חמ"ל בטחון, תגבור נשקים וציוד לכיתת הכוננות, ליווי כח אבשלום, הוספת מיגוניות, הזזת צופר התרעה עבור בית הספר, תכנית אימונים והכשרות של הכיתה, ניתוח מרחבי ההגנה והתאמת עמדות ההגנה בהתאם, ועוד), על מנת לעמוד בכל הדברים במקביל יש צוות שהתגייס מתוך הכיתה להוביל יחד איתי את הדברים ובאמת רק בזכותם אנו מצליחים להוביל את בטחון הקיבוץ למקום שיהיה ראוי עבור הקהילה שלנו.

אני מסיים את תפקידי כרבש"צ, וממשיך לשרת באזור ולהיות קצין ההגנה המרחבית של החטיבה הצפונית. כחלק מהתפקיד גם אהיה אחראי על סעד.

אסיים במה שפתחתי. זכיתי להיות רבש"צ הקיבוץ, יש לנו קהילה מדהימה ומפרגנת שנרתמה לסייע בכל מה שניתן לבטחון הקיבוץ והמרחב, שמה של קהילת סעד הולך לפני, כקהילה מעורבת שאכפת לה מהחיילים ומהבטחון בקיבוץ ובמרחב, מתוך תחושת ציונות וחלוציות.

רבים האנשים בקהילה להם ארצה להודות, שאם אתחיל בטוח אפספס אז מחילה מראש.

לנחום מנהל הקהילה ויו"ר צח"י שבנה אצלי את היסודות בעבודה כעובד קהילה.

לצוות התיאום (שרון, כרמל ואילנה) על הגיבוי והתמיכה בתקופת המלחמה.

לצוות המוביל של הבטחון (יצ, סילברמן, ביליה, תדהר, ישראל, חגיב ואביגד).

לכלל חברי הכיתה ומשפחותיהם על ההתגייסות מתוך תחושת אחריות על הקיבוץ בכל תקופת המלחמה ולפני.

לסיום, עלי להודות בעיקר לאשתי וילדי, שהיו לי כעורך חזק בכל התקופה, ושנותנים רוח גבית לתפקיד הבא.

אריאל מאיר סאסי

רבש"צ קיבוץ סעז

התשע"ד-התשפ"ד (2014-2024)

מלא טוב לאמי ואיתי פנחס
להולדת הבן
האון נחת ואושר!



מסיבת סיום בחינוך החברתי ותצוגת תוצרים

אחרי שנה מאתגרת אנחנו שמחים ונרגשים
להזמין אתכם למסיבת הסיום
של החינוך החברתי א-ו ובה יוצגו גם
תוצרי הסדנאות שהיו הקיץ.

יום	י"ז אב	בשעה	בדשא של
	18.8	17:30	האודקון
ראשון			לחבר

מצפים לראותכם,
צוות החינוך
תשפ"ד



מזל טוב לשרון, מנהלת הקהילה
לראש חטיבות יובל שני,
ולראש בר המצווה של הבן צדן.
שתלכי לצד האון שמחות בקריאות ובנחת

